ปรากฏการณ์ "ขุนอิน" : การสร้างความหมายและการบริโภคภาพลักษณ์ในวัฒนธรรมสมัยนิยม "KHUN IN" PHENOMENON : THE MEANING CONSTRUCTION AND CONSUMPTION IN POPULAR CULTURE

นิธิฤทธิ์ กั้นเขตต์ 5137495 LCCU/M

ศศ.ม.(วัฒนธรรมและการพัฒนา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ณรงค์ อาจสมิติ, Ph.D., ศิริจิต สุนันต๊ะ, Ph.D., ขวัญจิต ศศิวงศ์ศาโรจน์, ปร.ค.

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ปรากฏการณ์ "ขุนอิน" : การสร้างความหมายและการบริโภคภาพลักษณ์ในวัฒนธรรมสมัยนิยมฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ ประการแรกเพื่อศึกษาภาพลักษณ์และความหมายของตัวละครขุนอินที่ถูกสร้างขึ้นในภาพยนตร์ เรื่องโหมโรง ซึ่งมีนายณรงค์ฤทธิ์ โตสง่า รับบทเป็นผู้แสดง โดยใช้แนวคิดการเล่าเรื่อง (narration) และแนวคิดเกี่ยวกับตัวละคร (film character) เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ความหมายของภาพลักษณ์ที่ทำให้ผู้คนจดจำขุนอินได้ ประการที่สองคือการศึกษา กระบวนการที่นายณรงค์ฤทธิ์ โตสง่า ใช้ ภาพลักษณ์ "ขุนอิน" ในบริบทต่างๆ ที่ได้ถูกสร้างความหมายจากตัวละครขุนอินในพื้นที่ ปฏิสัมพันธ์หน้าฉาก (front stage performance) โดยใช้แนวคิดเรื่องตัวตนแห่งการปฏิสัมพันธ์ (self of interaction) แนวคิดทุน ทางวัฒนธรรม (cultural capital) และแนวคิดวัฒนธรรมสมัยนิยม (popular culture) มาเป็นกรอบในการอธิบายปรากฏการณ์ การเกิดขึ้นของภาพลักษณ์ "ขุนอิน" ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ให้ความสำคัญกับการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมและ การสัมภาษณ์เชิงลึก ในการเกี่บรวบรวมข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลหลัก อันได้แก่ นายณรงค์ฤทธิ์ โตสง่า และนายอิทธิสุนทร วิชัยลักษณ์ ผู้เขียนบทและกำกับภาพยนตร์เรื่องโหมโรง

ผลการวิจัยพบว่าภาพยนตร์เรื่องโหมโรงได้สร้างภาพลักษณ์ของตัวละครขุนอินที่ก่อให้เกิดการจดจำของผู้ชมใน 2 มิติ กล่าวคือ มิติของตัวละครผู้กระทำ (active character) โดยปรากฏความหมายผ่านสัญญะต่างๆ เช่น ความเป็นสีมืดคำ น้ำเสียง การใช้แววตา เสียงระนาดเอกที่คุดัน ภาพและเสียงที่คอยตามหลอกหลอนพระเอกอยู่ตลอดเวลา สื่อถึงการเป็นผู้มีพลังอำนาจอัน น่ากลัว มีพละกำลังมหาศาล เวทมนต์คาถา และเป็นอุปสรรคที่พระเอกของเรื่องจะต้องเอาชนะให้จงได้ ขณะเดียวกันตัวละครยังถูก นำเสนอภาพลักษณ์ในมิติของผู้ถูกกระทำ (passive character) ในช่วงท้ายของเรื่อง คือได้รับความพ่ายแพ้จากการประชันระนาดเอก และกลายมาเป็นผู้รู้จักการให้อภัยและยอมรับในฝีมือของผู้อื่น ทั้งยังเป็นบุคคลสำคัญที่พระเอกจะต้องเการพบูชาเสมือนครูคนหนึ่งใน ชีวิต สิ่งต่างๆ เหล่านี้จึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้ชมสามารถจดจำขุนอินได้อย่างแม่นยำ แม้ว่าตัวละครจะปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ เพียงไม่กี่ฉากก็ตาม

นาขณรงค์ฤทธิ์ โตสง่า สามารถปรับใช้โอกาสจากการเป็นผู้รับบทขุนอินในภาพขนตร์เรื่องโหมโรง มาสร้างเป็น ภาพลักษณ์ "ขุนอิน" ให้กับตัวเอง ด้วยการใช้ทุนทางวัฒนธรรมทางด้านคนตรีไทยที่ตนมี จากการเกิดมาเป็นทายาทของนักคนตรีไทย ที่มีชื่อเสียง มีภาพของการเป็นอาจารย์ผู้สอนคนตรีไทย มีผลงานทั้งในรูปแบบของคนตรีไทยดั้งเดิมและคนตรีไทยร่วมสมัย ประกอบกับบุกลิกรูปร่างหน้าตาที่เป็นเอกลักษณ์และด้วยการกงลักษณะบางประการของตัวละครขุนอินไว้ คือการเป็นคนศีรษะล้าน ไว้หนวดเกรา สวมใส่เสื้อผ้าโทนมีคๆ นอกจากนี้ยังมีการเพิ่มเติมลักษณะเฉพาะอันโดดเด่นด้วยการใส่แว่นดำ สวมใส่ชุดคำ และ สามารถที่จะแสดงการตีระนาดเอกในที่ต่างๆ ได้จริง โดยที่ภาพลักษณ์ "ขุนอิน" มีความเลื่อนไหล สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบ ไปตามแต่เงื่อนไขของสถานการณ์ ด้วยการปรับรูปแบบการแสดงภาพลักษณ์ "มูนอิน" มีกวามเลื่อนไหล สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบ ใปตามแต่เงื่อนไขของสถานการณ์ ด้วยการปรับรูปแบบการแสดงภาพลักษณ์ "มูนอิน" มีกวามเลื่อนไหล สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบ ใปตามแต่เงื่อนไขของสถานการณ์ ด้วยการปรับรูปแบบการแสดงภาพลักษณ์ "มูนอิน" มีกวามเลื่อนไหล สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบ แปตามแต่เงื่อนไขของสถานการณ์ ด้วยการปรับรูปแบบการแสดงภาพลักษณ์ "มูนอิน" มีกวามเลื่อนไหล สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบ ใปตามแต่เงื่อนางจงสถานการณ์ ด้วยการปรับรูปแบบการแสดงภาพลักษณ์ "มูนอิน" มีการบริโภกอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้ "ขุนอิน" กลายมาเป็นสัญลักษณ์ของ "คนตรีไทยแห่งยุกสมัย" ที่สามารถช่วงชิงพื้นที่ของการบริโภกดนตรีไทยจากก่ายอื่นๆในท้องตลาด แต่ สำหรับในพื้นที่หลังฉาก (back stage performance) อันเป็นพื้นที่ส่านตัว เขากลับไม่จำเป็นต้องแสดงภาพลักษณ์ "ขุนอิน" ภาพลักษณ์ "ขุนอิน" จึงเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาในพื้นหน้าฉาก (front stage performance) คือการมีกวามหมายในพื้นที่สิ่งผู้ก ส่วนใหญ่ในสังกมต่างทิ่งเงลิโลกส์องูปแบบต่างๆและร่วมมือกันในการ "สมมติ" ความหมายให้กามให้เน้า ปรากฎการณ์ดังกล่าวจึงช่วย สะท้อนภาวะความกลวงแปล่แห่งกางการปฏิสัมพันธ์ในสังคมวัฒนธรรมสมัยนิยมที่เป็นอยู่ได้อีกประการหนึ่ง

คำสำคัญ : ขุนอิน/ โหมโรง/ ภาพลักษณ์/ การสร้างความหมาย/ วัฒนธรรมสมัยนิยม

93 หน้า

"KHUN IN" PHENOMENON : THE MEANING CONSTRUCTION AND CONSUMPTION IN POPULAR CULTURE

NITIRITH KANKHET 5137495 LCCU/M

M.A. (CULTURE AND DEVELOPMENT)

THESIS ADVISORY COMMITTEE : NARONG ARDSMITI, Ph.D., SIRIJIT SUNANTA, Ph.D., KHWANCHIT SASIWONGSAROJ, Ph.D.

ABSTRACT

The research of "*Khun In*" *Phenomenon: the Meaning Construction and Consumption in Popular Culture* aimed to study 2 objectives. The first objective was to study the image and meaning of the character Khun In in the movie "The Overture" (*Hom Rong*, in Thai) portrayed by Narongrith Tosanga. The approaches of studying narration and film character were used to analyze the image of Khun In which made an impression on the audiences. The second objective was to study Narongrith's method of using the image "Khun In" in various contexts in front stage performances. The approaches used in the second objective were to study self-interaction, cultural capital, and popular culture to explain the phenomenon of the construction of the "Khun In" image. This research was qualitative research emphasizing participant observation and in-depth interview in the data collection process from the main informants, who were Narongrith Tosa-nga, and Ittisoontorn Vichailak, the screenwriter and director of the movie.

The results reveal that "The Overture" constructs the image of Khun In which impresses the audiences in 2 dimensions. The first one is the dimension of active character created through many symbols, such as darkness, tone of voice, eyes, expressions, the aggressive sound of *ranad-ek* (xylophone), and the features and voice of Khun In that always haunts the protagonist. These represent the character who has terrifying power with great strength and black magic, and who is the obstacle that the protagonist has to overcome. At the same time, the character Khun In is also is represented as a passive character in the latter part of the movie, who lost in a *ranad-ek* competition and learns to forgive others, respect others' skills, and becomes important and respected to the protagonist. These factors are important parts which made the audiences remember Khun In, even though he appeared only in a few scenes.

Narongrith Tosa-nga can take advantage from being Khun In in "The Overture" to construct the image "Khun In" for himself. He has cultural capital in Thai music, being the successor of a famous Thai musician, being a Thai music teacher, having produced both traditional and modern Thai music. His unique features are mixed with some features from the character Khun In: bald, having mustache and beard, and wearing dark clothing. Other than that, some outstanding features and characteristics are added, which are sunglasses, black outfit, and the ability to play *ranad-ek* in any place and time. The image of "Khun In" is flexible and can be changed according to the conditions and context. In popular culture, in which consumption behavior is constantly changing, by changing the image according to the tide of popularity, "Khun In" is a the symbol of "contemporary Thai music" which gained a larger market share than other Thai music producers. But in the backstage performances which are done in a private area, Narongrith doesn't have to portray the image of "Khun In". So, "Khun In" is constructed in the front stage performance; the image has meaning in the area where most people in society consume various kinds of media, and together they "make up" its meaning. This phenomenon can help reflect the emptiness of interaction of the popular culture in society today.

KEY WORDS: KHUN IN/ THE OVERTURE/ IMAGE/ MEANING CONSTRUCTION/ POPULAR CULTURE

93 pages